

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΤΕΧΝΗ

ΧΡΟΝΙΑ Δ'. ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1930 - ΤΕΥΧΟΣ 3^ο ΚΑΙ 4^ο

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗ ΜΑΝΑ ΕΛΛΑΔΑ (*)

Ὡ Ἐσύ, σιὴ γῆν ἀπάνω ἢ πλατυτέρα,
Ποὺ ἀγκάλιασες τὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς,
Τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν ἢ θεία Μητέρα,
Ποὺ ναὸ δὲν ἔχεις, κ' ἔχεις μύριους ναοὺς.

Ὡ Μάνα Ἑλλάδα, ᾧ προαιώνιο μένος
Ποὺ ἐνεύρωσες τὴν ἀφθαρτὴν αὐγὴ
Τῶν Ἔργων σου καὶ λύτρωσες τὸ Γένος
Ἀπάνω ἀπὸ τῶν χρόνων τὴν ὀργή,

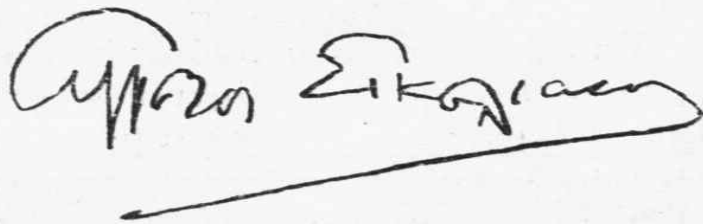
Στὸ φοβερό Σου ἐτοῦτο στίβο πάλι
Ποὺ ὁ Ὁρθίος ὁ Σκοπὸς Σου ξαναζεῖ,
Ὅλοι Σου οἱ γιοί, σιὴ μητρικὴ Σου ἀγκάλη,
Σὰν ἕνας ὀρκιζόμαστε μαζύ,

Τὸν Ὁρθίον Σου Σκοπὸ, μὲ τὴν καρδιά μας,
Μὲ τὰ χέρια, μ' ὀλάκερο τὸ νοῦ,
Νὰ τὸν ξαναστηλώσουμε μπροστά μας,
Ἀνάμεσα τῆς γῆς καὶ τ' οὐρανοῦ,

Κολώνα, ποὺ ποτὲ νὰ μὴν τὴ σείσει
Τοῦ χρόνου, ἢ τῆς διχόνοιας ὁ σεισμός,
Καὶ γύρω της ἀμάραντα ν' ἀνθίσει,
Ὁ Μῦθος, Λόγος, κ' ὁ Χρησμός, Θεσμός !

«Ξανὰ ἀπὸ σήμερα ἀρχινάει τὸ Γένος,
Ξανὰ ἀνταμώνουμε ὅλοι οἱ ἀδελφοί.

Ὡ Μάνα Ἑλλάδα, ᾧ προαιώνιο μένος
Πρὸς τοῦ φωτὸς τὴν ὑψιστὴ κορφή ! »

(*) Τὸ ἔξοχο αὐτὸ ποίημα ἔχει τονιστεῖ ἀπὸ τὴν Εὔα Σικελιανοῦ καὶ θὰ τὸ τραγουδήσουν στὶς Δελφικὰς Ἑορτὰς χωρικοὶ τῶν Δελφῶν.